

sætning til den ærede Minister Forventning om, at vi skulle komme til at stemme over Forslagene under Nr. 10, 11 og 12; i saa Fald haaber jeg, hvad den ærede Ordfører vist vil give mig Ret i, at hele Thinget vil stemme for dem, hvormod de ganske vist bortfalde, hvis 2den Del af Nr. 8 bliver vedtagen. — Med Hensyn til Lønningerne i 1ste Klasse forekommer det mig, at der er en vis Modsigelse, naar den ærede Minister haade holdt paa Forhøielsen til 5,000 Kr. og fraraadebe Underændringsforslaget under Nr. 9; thi Diemedet med at bestemme Lønningen til 5,000 Kr., skulde være det, at man kun tager de ældre vel tjente Embedsmænd, og jeg tror ikke, at det er saa vanskeligt, som den ærede Minister omtalte, at faae disse ældre Embedsmænd. Jeg tror, at en Lønning paa 4,800 Kr. er en passende Begyndelsesløn, og deri glæder det mig at være i Overensstemmelse med den Del af Flertallet, som den ærede Ordfører er særlig Talsmand for. Den ærede Minister siger, at det kun dreier sig om 600 Kr. Sa, ganske vist, for denne Lovs Vedkommende; men vedtager man denne Forhøielse her, vil det føre til gjennemgaende Forhøielse af alle de store Lønninger gennem alle Lønningslove. Det var Noget, som den ærede Minister meget vilde frabejde sig, at det skulde gaa ud over hans Lønningslov, men Udvalget har ikke kunnet se bort fra, men været nødt til at tage Hensyn til, om det vedrører de andre Lønningslove. Men, for at komme tilbage til Underændringsforslaget om at nedsætte 1,600 Kr. til 1,200 Kr., det vil sige, lade Alderstilleggene standse ved 1,200 Kr., saaledes at der kun bliver 3 Alderstillelag paa 400 Kr. istedetfor 4 Alderstillelag paa tilsammen 1,600 Kr., naar det efter, hvad Ministeren selv sagde, anses for fuldkommen tilstrækkeligt, naar Lønningen er saa god, hvilket den er og vil vedblive at være efter Flertallets Forslag, saa hævder jeg bestemt, at Ministeren kan faae ældre vel-tjente Mænd til at modtage denne Post, og saa er det fuldstændig tilstrækkeligt at lade Lønnen stige 3 Gange. Aldre vel-tjente Mænd kunne ikke antages at ville være 20 à 30 Aar i Tjenesten, og før efter 20 Aars Forløb kunne de ikke rykke op til Alderstillelag paa 1,600 Kr. Det er ogsaa af Hensyn til andre Love ikke uden Betydning, at vi her blive staaende ved 3 Alderstillelag à 400 Kr., og at Hensynet til andre Love gjennemgaende maa gjøre sig gjældende ved Behandlingen af denne Sag, det finder jeg mig særlig foranlediget til at hævde lige over for den ærede Minister. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statstilskud, da kan der jo ikke her være Tale om at vise sig ubillig over for Embedsmændene ved at unddrage dem et Tilskud, thi de have intet Krav derpaa. Det, hvorom der her er Spørgsmaal, er, om Folkethinget, Rigsdagen eller Lovgivningsmagten vil yde dem en frivillig Gave eller ikke, men de have intetform-

helt Krav derpaa, og der kan saaledes i og for sig ikke være Tale om Billighed. Vil man imidlertid gjøre det, nuvel, saa kan man jo gjøre det, thi man har jo Lov til at gjøre det, men Toldembedsmændene have hverken noget Retkrav eller meget Billighedskrav derpaa. Dette maa jeg udtrykkelig sige, og naar de slet ikke have noget Billighedskrav, saa falder jo egentlig den Betragtning, som blev gjort gjældende af den høitærede Minister, nemlig, at man af Hensyn til de andre Stater ikke skulde undlade at vise Billighed over for Toldembedsmændene, fuldstændig bort. Men vi ere nødsagede til at gjøre Hensynet til de andre Love gjældende, thi vi have dem alle under Behandling, og Folkethingets Mening med at hen-vise dem alle til eet Lønningsudvalg, var den at opfordre os til at tage Spørgsmaalet under en samlet Overveelse. Den Maade, hvorpaa Lønningslovene ere bleve fremsatte fra Regeringens Side, har ikke lettet Arbeidet for Udvalget; tværtimod, den har gjort det meget vanskeligt. Først i de allerførste Dage og altsaa efter 8 Maaneders Forløb har man faaet det fornødne Materiale til en samlet Overveelse, et Materiale, som burde have været tilstede ved Lønningslovenes Fremsættelse, men selv om dette havde været Tilfældet, kunde Udvalget dog ikke have undladt at tage dette almindelige Hensyn i Henshold til alle de Oplysninger, som forelaa det. — Jeg skal nu med Hensyn til denne Lov sige, at det dog faar noget mere Betydning, end den høitærede Minister sagde, thi selv om Betydningen af Statstilskudet kun bliver ringe, saa vil det dog faa nogen Betydning, saalange som Ministeren vedbliver at ansætte Bestillingsmænd ved Toldvæsenet i saa høi en Alder, som det nu sker. Det er ganske rigtigt, at dette i mange Tilfælde kan være begrundet i en Fortrinsret, som er tilstaaet Underbefalingsmænd i Militæretaterne, men derimod findes der ikke i Lovens nogenformodt Bestemmelse om, at Kontorbetjente under Toldvæsenet have nogen saadan Fortrinsret. En saadan Bestemmelse findes vel i andre Lønningslove, men ikke i Toldvæsenets Lønningslov, og dette Spørgsmaal ligger altsaa i alt Fald udenfor denne Lov. I og for sig kan der naturligvis ikke siges Noget til, at Ministeren ansætter Mænd i en saadan fremrykket Alder, men det er navnlig paa Grund af det her foreslaaede Statstilskud, at jeg fremdrager denne Side af Sagen, thi her faar den Betydning. Naar Mænd ansættes i en Alder af over 50 Aar, saa er der en ikke ringe Sandsynlighed for, at Statstilskudet kan blive effektivt, og der burde derfor, dersom denne Bestemmelse bliver vedtagen, maasse netop tilføies: Denne Godskrivning finder kun Sted til Bedste for dem, der ansættes i en Alder af ikke over 35 eller 40 Aar — hvilken man nu vilde vælge —, medmindre de gaa over fra anden Stats tjeneste. Dette sidste Hensyn maa selvfølgelig betragtes som berettiget, men Hen-